

عنوان مقاله:

مدل ساختاری خودکارآمدی درد بر اساس سبک زندگی سلامت محور با میانجی گری درماندگی در مبتلایان به درد مزمن

محل انتشار:

دانشور پزشکی (نشریه پژوهشی پایه و بالینی)، دوره 29، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسینعلی محمدی - گروه روانشناسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

شیدا جبل عاملی - گروه روانشناسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

سیدعباس حقایق - گروه روانشناسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

زهرا رنجبرکهن - گروه روانشناسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: درد تجربه ای فراگیر و آزارنده است. دردهای عضلانی- استخوانی شیوع بالایی در جوامع مختلف دارند. تشدید یا بهبودی درد علاوه بر جنبه های زیستی با عوامل روانشناختی نیز مرتبط است. هدف پژوهش حاضر تدوین الگویی ساختاری از روابط بین سبک زندگی سلامت محور و درماندگی با خودکارآمدی درد در بیماران مبتلا به دردهای مزمن بود. مواد و روش ها: پژوهش حاضر توصیفی، از نوع مقطعی است و برای بررسی رابطه ها از روش معادلات ساختاری استفاده شد. جامعه مورد نظر شامل بیماران مبتلا به دردهای مزمن شهر نجف آباد در تابستان ۱۳۹۹ بود که به تعداد ۳۸۴ نفر طبق جدول مورگان و به روش در دسترس نمونه گیری آن انجام شد. داوطلبان به پرسشنامه های، سبک زندگی سلامت محور (HPLQ، ۱۹۸۸)، درماندگی آموخته شده (LHQ، ۱۹۸۸) و خودکارآمدی درد (PSEQ، ۲۰۰۷) پاسخ دادند. جهت تفسیر داده ها از نرم افزارهای SPSS و AMOS استفاده شد. نتایج: سبک زندگی سلامت محور و خودکارآمدی درد، ارتباطی مثبت و قوی با هم داشتند. از طرفی درماندگی آموخته شده با هریک از شاخص های مذکور ارتباط منفی داشته و از نقش واسطه ای برخوردار بود ($P < 0.05$). به طور کلی، مدل تحقیق دارای برازش مطلوبی بود و ساختار عاملی در نظر گرفته شده برای آن مطلوب بود. نتیجه گیری: بهبود سبک زندگی سلامت محور با کاهش درماندگی و بهبود خودکارآمدی درد همراه بوده و می تواند به عنوان راهکاری روانشناختی در جهت درمان بیماران در کنار درمان های پزشکی مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

سبک زندگی سلامت محور، خودکارآمدی، درماندگی، درد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552564>

